

Români din toate țările, uniți-vă în cuget și simțiri !

August 1981. Anul X. Nr. 110

EUROPA ȘI NEAMUL ROMÂNESC

FOAIA MISCĂRII ROMÂNE PENTRU UNITATEA EUROPEI

Dimensiunile europene ale culturii române

Scriind despre Geți, George Călinescu respinge prejudecata, întreținută poate până astăzi de noi înșine și mai ales de unii străini, că Români sunt o națiune tânără. El afirmă că "suntem în fond Geți și Geții reprezintă unul din cele mai vechi popoare autohtone ale Europei, contemporani cu Grecii, cu Celții, cu grupurile italice anterioare imperiului roman".

În Dacia, imperiul roman găsea un stat vechi. Prin penetrația romană nu s-a născut un popor nou, ci un popor foarte vechi s-a modificat prin înrăurirea altuia mai nou, păstrând conștiința valorilor proprii, a tradiției și spiritualității sale, a simțului religios zamolxian, necircumscriș la propriul popor, ci proiectat spre universal prin credința în existența de după moarte.

După sădirea vieții latine în Orientul european, au pierit popoare, s-au risipit lumi întregi, dar "viața latină se păstrează în adăposturile din Carpați". Așezat la răscruce de drumuri, acest popor traco-latin își păstrează cu tenacitate icoana proprie, chipul specific. El își afirmă identitatea tocmai în încheștarea cu forțele ce-l atacă: întemeiază propriile țări feudale în lupta defensivă cu Maghiarii, Leșii și Tătarii și în timp ce cad Bizanțul, Bulgaria, Ungaria și toate țările până la Alpi, poporul român stă la hotarele Europei ca poartă ce se închide în calea Otomanilor îndreptați spre Occident. De

Scoarță oltenească.

Muzeul de artă populară - București.

este cazul, el se închină, dar nu se supune, nevoind altceva decât să rămână el însuși. .

Din această experiență istorică odrăslite în mod firesc nevoia de a afirma ideea națională. Ideea națională se impune de-a lungul timpurilor, pentru că, după cum spunea Eminescu, ea reprezintă "suma vieții noastre istorice". De acord cu Călinescu, Iosif Constantin Drăgan vorbește despre tensiunea afirmării ideii naționale, despre "drama" acestei idei și consideră că dacă pe plan politic au existat perioade de stagnare, datorate împrejurărilor istorice și împărțirii nefirești, - "în spațiul tradițiilor de cultură, valorile autohtone au cimentat idealuri și aspirații naționale, care treceau peste granițele politice artificiale impuse".

Călinescu respinge "prea lunga desconsiderare de noi înșine". Împreună cu alți colegi de generație, ca Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu, Petru Comarnescu, fixează reperle unei conștiințe de sine a neamului românesc. El folosește o bogată documentație asupra momentelor de culminație din literatura română și ajunge la concluzia că acestea coincid cu însăși afirmarea puternică a specificului național. Marii noștri oameni de cultură: Eminescu, Titu Maiorescu, Creangă, Coșbuc, Goga, Rebreanu, M. Sadoveanu, L. Blaga, T. Arghezi, G. Călinescu ș.a. sunt mari tocmai pentru nota specifică primordială, care este ireductibilă. După Zoe Dumitrescu Bușulenga, pentru oameni de cultură ca aceștia "istoria încetează de a fi simplu subiect de literatură și devine obiect de identificare și comuniune" cu "destinul colectiv al etniei pe care o reprezintă".

Dar acest fapt nu-i face prizonieri, nu-i situează într-un fel de închisoare naționalistă, ci-i proiectează în cultura europeană și universală. Valoarea lor nu-i izolează, ci-i pune mai bine în valoare alături de reprezentanții altor etnii. Călinescu afirmă pe drept că Eminescu e un poet universal, dar nu izolat. Faust, Torquato Tasso, Childe, Harold, Jocelyn îi sunt tovarăși. Ramiro Ortiz spune că numai un De Sanctis sau un Renato Serra ar putea încerca să facă cunoscută poezia infinit de dulce și sugestiv-delicată, aeriană a lui Eminescu. Privind pe Eminescu în perspectiva unei filozofii a originilor, Vasile Vetîșanu îl aseamănă cu Shakespeare, Goethe, Dante, întrucât "pornește de la generic, de la o dialectică a originilor, a căror înțelegere cere o anume

identitate de suflet cu lumea pe care o reprezintă". Eugen Barbu vede în multe pagini din Scriinul Negru călinescian situații spirituale din Ghepardul lui Lampedusa sau acte de Far-West.

Datori altora? Eventual străinilor a căror operă reprezentanții culturii noastre o cunosc? Nicidecum. Circulația ideilor duce în mod normal la influențe, dar trăirea și manifestarea complexelor stări sufletești umane nu cunosc îngrădiri regionale sau etnice. Le avem, ca și alții, din străfundurile noastre și nu trebuie să le considerăm neapărat împrumutate de la străini. Garanția originalității noastre stă în factorul etnic. De aceea creator de cultură română este numai cine se identifică cu sufletul neamului său.

Acestea sunt convingeri afirmate cu competență, dar fără emfază în cadrul *Colocviului "Eminescu - Călinescu"*, cu tema "*Dimensiunea europeană a culturii române*", organizat de Fundația Europeană Drăgan, la Roma, Milano și Torino, în iunie 1981. S-a afirmat astfel ființa proprie a literaturii române, legată prin vase comunicante fertile, de trunchiul mare al culturii europene, al spiritualității ei, unde își are locul firesc.

T. V. BĂDESCU

Graiul nostru

*Să nu lăsăm graiul să piară,
Orice ne-ar da o altă țară !...
Și să-l vorbească fii, nepoți
Așa cum îl vorbim noi toți...
Că doar atât mai moștenim -
Graiul străbun de ni-l iubim,
Și nu vom ști să-l prețuim,
Atunci degeaba mai trăim...*

*Ca să te știi mereu bogat,
Păstrează-ți graiul ne-ntinat,
Că, Doamne, fără moștenire
Cât e de rău în pribegie !...*

*Ce altceva tu poți să lași
Nepoților și-altor urmași ?*

AURELIA DECUSEARĂ
Toronto

DE LA DESTINDERE LA O YALTA PLANETARĂ ?

IV

În primele trei articole din această serie, am analizat redeșteptarea Americii în cadrul unei noi politici interne și externe ce va formula noua Administrație Reagan. Ca și opinia publică, noua Administrație este conștientă de pericolul grav ce amenință America și întreaga Lume liberă prin politica globală, expansionistă a Uniunii Sovietice, și de nevoia de a-i opune o politică fermă, pentru a o opri și a o da în cele din urmă înapoi. În aceste trei articole am arătat nevoia unei mobilizări globale a Lumii libere, în acest scop, atât pe plan militar, cât și economic, financiar, tehnologic și ideologic.

Înainte de a trece la concluziile ce se impun după aceste trei articole, voi trece în revistă câteva din elementele ce vor trebui luate în seamă la formularea acestor concluzii.

STATELE UNITE ȘI SUPREMAȚIA SPAȚIALĂ

Cine domină spațiul aerian poate domina planeta. E un adevăr elementar, dată fiind evoluția tehnologiei spațiale.

America, prin succesul extraordinar al navei spațiale Shuttle este în curs de a-și asigura absolută, totală și exclusivă dominare a spațiului, fapt ce îi va influența profund și determinant politica ei mondială, mai ales pe cea față de Rusia. Succesul navei deschide o eră nouă nu numai pentru America, ci și pentru întreaga lume. De ce ?

Această navetă va deveni un "camion spațial", capabil să transporte în orbită 30 de tone de material o dată pe săptămână, în condiții de pilotaj extraordinar de sigure, aproape automate. Pe plan civil, naveta va permite instalarea de laboratoare de tot felul pentru fabricarea de produse unice, ce vor revoluționa tot ceea ce știm astăzi, în materie medicală, biologică, în telecomunicații. În materie de energie, prin instalații de centrale solare, se vor înlocui uzinele de electricitate și gaz, terestre. Medicamente noi - contra cancerului - vor apărea curând pe piață. Aparatură de televiziune de buzunar, la prețuri ridicole, ce vor capta programe emise din spațiu pe întreaga planetă; uzine solare ce pot transmite prin laser, de exemplu, energia solară unei antene de șapte km, ce poate furniza energia necesară Franței.

SPAȚIUL SE VA INDUSTRIALIZA ȘI AMERICA VA PUTEA AVEA MONOPOLUL

Prin navetă, America poate explora spațiul, minereurile de pe lună și chiar să le aducă sau să le catapulteze pe pământ. Poate coloniza spațiul și Luna.

Dar ceea ce este mai important și urgent de analizat este implicația militară a acestei nave spațiale și consecințele ei în formularea unei politici față de Uniunea Sovietică.

La ce punct se află Rușii cu posibilitățile lor militare în domeniul spațial ? Ei au reușit să aibă un fel de stațiune orbitală de dimensiunea maximă a unui camion sau a unui mic "trailer". În ea militarii sovietici au instalat posturi de observație și de alarmă. Au făcut, desigur, și ceva experiențe în materie de aliaje de metale strategice, dar pe scară redusă. Sateliții pentru comunicații, telegidaj, informații, cercetări și spionaj au fost lansați de Ruși de pe pământ. Experiențele de distrugere a sateliților și a misilelor au fost făcute tot de jos de pe pământ. Ori, succesul navei spațiale poate asigura un monopol și o supremație totală americană, pentru mai multe motive:

Naveta permite transportul ieftin și sigur de sateliți mai mari și mai "sofisticați", pentru a fi plasați acolo unde vor, cu tehicieni să-i întrețină, să-i repare sau să-i aducă înapoi, pe pământ, ca o mașină la un garaj. Naveta spațială permite instalarea de baze

permanente militare în spațiu, fără riscul de a vedea pe cei staționați cu oasele decalcificate. Bazele permanente militare vor permite o dominare totală a spațiului aerian, fiindcă stațiile laser fixate pe ele pot distruge sateliții ruși; naveta poate să-i capteze. Bazele spațiale permanente americane vor putea avea "tunuri" cu raze laser pentru a distruge misile sovietice după lansare, înainte de a atinge țintele. Pe ele pot fi instalate uzine pentru fabricarea unui întreg arsenal militar, atomic și cu laser, ce va revoluționa întreaga tehnică a războiului. Aceste baze pot fi instalate mult mai ușor decât cele sovietice și se pare că Japonezii au deja gata stațiuni spațiale în miniatură, ce pot fi transportate de navetă ieftin și repede.

O stațiune spațială, o bază de laser cere acum un transport de 400 de tone de material, pentru un echipaj de 12 soldați. Ori, naveta poate transporta acum, o singură dată, 30 de tone.

Evident, toate acestea vor cere câțiva ani, între cinci și zece, pentru a fi realizate și bani mulți.

SE VA DEMOBILIZA OPINIA PUBLICĂ AMERICANĂ ?

Opinia publică americană, atât de influențabilă, poate fi din nou manevrată și momentul poate fi pierdut.

Naveta este în mâinile unei agenții civile, NASA. Pentagonul și-a rezervat un număr de curse, ca orice client. Naveta lui, a Pentagonului, nu va fi gata decât în anul 1985. Deși, prima decizie trebuie să ducă la mărirea numărului zborurilor militare. A doua problemă o pun banii, care în general sunt aprobați de Congres. Ori, congresiștii, senatorii și deputații pot fi influențați de electori, manevrați de mijloacele de comunicație, presă, radio și televiziune și de mult prea abila propagandă de intoxicare sovietică. Congresul poate frâna, din motive economice, instalarea rapidă a acestor baze militare spațiale americane și putem intra din nou în *negocieri de dezarmare, de destindere, de pupături și iluzii*. Poporul american poate fi din nou înșelat și momentul poate fi pierdut. Acesta este pericolul și el trebuie combătut.

ARMA LIBERTĂȚII, ARMA IDEOLOGICĂ

În războiul ce Hitler a dus contra Rusiei, el a făcut o greșală elementară surprinzătoare. El a dus un război militar "clasic", fără să-și dea seama că în primul rând este vorba de o confruntare politică și ideologică. În loc să-și asigure concursul popoarelor asuprite ale Uniunii Sovietice, terorizate de Stalin, el le-a aruncat în brațele acestuia. Stalin a înțeles și a făcut o întorsătură de 180 de grade: restaurare de grade și decorații, promovarea cultelor religioase, punerea accentului pe patrie și Sfânta Rusie, punând la naftalină pe Marx și Lenin.

Va face America și Lumea liberă această greșală elementară ? Nu-și dă ea seama că lupta se duce pe teren politic și ideologic, cu toate armele, și cu toți aliații ? Că aliații ei cei mai firești sunt popoarele înfeudate la Yalta, popoarele Uniunii Sovietice înseși ?

Trebuie trecut la ofensivă pe plan ideologic ! Destinderea a fost catastrofală în acest domeniu și a permis Rușilor să ajungă în pragul dominației planetare.

Cum a fost posibilă pierderea Africii și recrutarea negrilor în rândurile urmașilor lui Marx ? De ce nu s-a scos de la naftalina în care Rușii au pus-o scrisoarea în care Marx, "proletarul și părintele popoarelor", consideră pe negri "degenerați", "rasă inferioară", "idioti" și "niggers". A citit Young, ambasadorul negru al lui Carter pe lângă Națiunile Unite aceste scrisori ? De ce nu le-a utilizat așa cum ar fi trebuit și cum trebuie să le citească în fiecare zi, în ședințele acestui for ? Să spună negrilor din Statele Unite și din întreaga lume ce opinie avea părintele comunismului despre ei.

La fel cu Evreii. Să se scoată de la naftalină eseul lui Karl Marx "On the Jewish questions" și să se vadă că el era mai antisemit (cu toate că tatăl său era un evreu convertit) decât Hitler și mai rasist decât Göbels. "Care este baza seculară a iudaismului?", scria Marx. Nevoile practice, egoismul. Dar cultul? Tocmeală, precupețeală, comerț. Care e Dumnezeu lor ? Banul și banii. Banul e Dumnezeul lui Israel, în fața căruia un alt

dumnezeu nu mai există". De ce nu se utilizează acest material contra marxismului și a urmașilor lui Marx ? De ce nu se arată Evreilor ce părere avea Marx despre ei ? Desigur, mulți ar renunța să se lase antrenați în această utopie și mistificare.

Dar femeile proletare din întreaga lume ? Știu ele că Marx, însurat cu o contesă plină de bani, acest întreținut, considera că femeile trebuie să fie proprietate națională, deci prostituate, la dispoziția tuturor ? În manuscrisele sale de "Economie și Filosofie" din 1844 el scria textual acest lucru și cerea prostituarea etatizată a femeilor. De ce nu se întrebunțează niciodată acest material ? De ce și asupra acestuia conspirația tăcerii ?

DE LA DOCTRINA BREJNEV LA O DOCTRINĂ REAGAN

Dar arma cea mai teribilă, cea mai temută de Ruși, sunt țările satelite, popoarele robite la Yalta. Emanciparea lor de sub dominația sovietică trebuie să fie unul din obiectivele majore ale noii politici americane. Ele sunt adevărata armă a libertății. Va fi ea folosită ?

Până acum, declarațiile, mai ales electorale, nu mă determină să fiu prea optimist. Până acum, Președintele Reagan nu s-a angajat personal și serios într-o atare politică.

Au fost făcute câteva declarații interesante, dar nimic concret. Mai mult dorințe platonice decât o atitudine politică. De exemplu, Mr. Allen, Președintele Consiliului Național de Securitate, a declarat înainte de alegerea lui Reagan: "Astfel va trebui, în mod deosebit, să refuzăm de a abandona soartea popoarele Europei de Răsărit. Este exclus să se admită că ele sunt menite să rămână pentru totdeauna în servitute, că sunt în mod ireversibil în zona de influență sovietică".

Dar această declarație a actualului Consilier al Domnului Reagan a fost contrazisă de Zbig Brezienski, la 30 ianuarie 1981, deci după alegerea lui Reagan, când, într-un discurs adresat marilor oameni de afaceri din întreaga lume, a declarat, la Davos: "Statele Unite nu doresc o modificare a echilibrului politic în Europa de Răsărit!" E drept că Brezienski era un fost consilier al lui Jimmy Carter, fără calitate oficială la 30 ianuarie, când a vorbit. Dar ar fi vorbit el așa, chiar "particular", fără cunoștința lui Reagan și a Generalului Haig? Nu era el mai curând un purtător de cuvânt, neoficial, al acestora, tocmai ca să transmită Rușilor că Yalta va fi respectată ? Este și părerea lui Arthur Conte, adeseori consultat și ascultat la Elisée: "Ar fi pentru toată lumea o surpriză himalaiană ca noul președinte al Americii să nu respecte regula de aur stabilită la Yalta, în 1945. Să evităm, îndeosebi, a ne face prea mari iluzii...".

Din nenorocire, părerea lui Brezjinski este împărtășită, în aprilie 1981, de fostul Președinte Nixon. Și el a avut de transmis, în mod neoficial, Kremlinului că noua Administrație Reagan va respecta Yalta: "În cazul popoarelor ce aparțin imperiului sovietic, ca și al Rușilor înșiși, trebuie să vedem lucrurile cum sunt: *ne putem face mare lucru*. Nici în 1956 în Ungaria, nici în 1968 în Cehoslovacia noi nu am sărit în ajutorul forțelor libertății. Noi nu le vom face probabil nici în cazul invaziei Poloniei". "Pentru a vorbi deschis și cinstit, singurul lucru ce-l putem face este să convingem Uniunea Sovietică să trateze cu mai multă indulgență forțele ce se dezvoltă și schimbă structura regimurilor comuniste". În acest scop DI Richard Nixon sugerează presiuni comerciale și controlul armamentelor.

Un aspect pozitiv îl poate constitui atitudinea Reverendului Jerry Falwell, susținătorul cel mai eficace al lui Reagan, om extrem de influent astăzi, care a cerut răspicat, în timpul alegerilor, eliberarea popoarelor din spatele cortinei de fier.

O altă reconfortare o poate aduce raportul "Strategic Guidance", pregătit pentru Reagan de Hudson Institut, tot în timpul campaniei electorale, în care se cere "reducerea influenței sovietice în Răsăritul Europei", accentuând principiul că Statele Unite nu trebuie să accepte ca fapt definitiv ocupația sau controlul Rusiei în afara frontierelor sale.

Reafirmarea acordurilor de la Yalta ar fi nu numai o nedreptate sfâșietoare, ci și o greșală politică de neiertat și plină de consecințe incalculabile.

Eu nu-mi fac iluzii în fața declarațiilor electorale. Generalul Eisenhower a fost ales, în 1952, președinte al Statelor Unite pe baza unui program scris și unanim aprobat de partidul republican la Chicago, în care se cerea expres: denunțarea acordurilor secrete de

la Yalta și eliberarea țărilor din spatele cortinei de fier.

Odată cu ajungerea la putere, programul a fost uitat, denunțarea acordurilor propuse în congres a rămas amânată sine die , adică până astăzi.

Iată de ce noi exilații, în primul rând, avem datoria să scriem și să cerem în fiecare zi că Yalta trebuie abandonată. Prebuie să influențăm presa, oamenii politici, personalitățile importante, să se ia atitudine în favoarea revizuirii Yaltei. Cum Kremlinul este inamicul nr.1, el trebuie să fie ținta principală a atacurilor noastre. Acestei chestiuni trebuie să i se acorde prioritate absolută. Celelalte se vor rezolva apoi în mod firesc; fără comitete naționale în exil, fără partide politice de exil, fără împoșcături fără rost.

Și cum eliberarea țării de sub jugul sovietic este treaba tuturor Românilor, trebuie găsită calea ca toți să fie asociați la această luptă. Cinicei doctrine Brejnev, a sclaviei sovietice, trebuie să i se opună Doctrina Reagan, doctrina libertății. Acesta trebuie să fie obiectivul primordial al exilului, urmat de ameliorarea raporturilor umane cu țara și liberalizarea regimului de acolo.

FINLANDIZAREA EUROPEI DE RĂSĂRIT ȘI NEUTRALIZAREA EI

La influențarea în bine a opiniei publice trebuie să contribuim și noi, exilații și comuniștii, din Răsăritul Europei. Scriindu-se în fiecare zi, vorbindu-se în fiecare zi, găsind în fiecare țară, unde ne aflăm, ziarști, un senator, un deputat, un om influent pe plan cultural sau științific, ca să pledeze cauza revizuirii Yaltei, se poate influența opinia publică, Departamentul de Stat și Casa Albă. Mai ales că argumentele nu lipsesc.

Nu este vorba numai de respectarea elementară a dreptului popoarelor de a dispune de ele însele. Nu este vorba de repararea unei nedreptăți istorice făcută de oameni fără suflet. E vorba de repararea unei greșeli politice ce a dus la starea actuală și care, nerectificată, va continua să fie un factor de destabilizare, de crize, de pericol de război. Orice pace trece și trebuie să treacă prin revizuirea Yaltei.

Triumful poporului polonez contra tiraniei Kremlinului a arătat că vântul libertății începe să sufle în Răsăritul Europei. Focul sacru al dreptului la viață și libertate, aprins la Gdansk, de mâna curajoasă a lui Walesa, poate, de la o zi la alta, să se întindă în tot Răsăritul Europei și chiar în Rusia. Nimeni nu a voit să sufle în el; s-a făcut totul ca el să nu se întindă.

E drept că poporul polonez a avut condiții speciale, ce nu se găsesc împlinite în celelalte țări: un popor pentru care, după Dumnezeu, șeful lor era Cardinalul Primat; un polonez, papă, patriot și om de curaj; un consilier polonez la casa Albă, Brezjinski, patru ani, în care timp ajutorul generos american a curs ca mană cerească. Nu. Celelalte țări nu au avut ce au avut Polonezii.

Și totuși, rezultatele obținute de poporul polonez nu pot rămâne fără urmări în celelalte țări. Sindicate libere, dreptul la grevă, libertate de expresie, liberarea prizonierilor politici, reforme economice, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de lucru, libertatea presei, acces la radio și televiziune, vot secret, sindicate țărănești - iată ce au obținut până acum Polonezii.

E o revoluție în sine, chiar dacă încă aparențele sunt păstrate sub protecția tancurilor sovietice. Ce să mai spunem de revoluția membrilor de partid comunist polonez, care au cerut alegeri cu vot secret, pluralitate de candidaturi, alegeri de la bază la vârf și nu viceversa.

Interesul păcii, al stabilității, al destinderii, cere ca aceste țări să fie emancipate. Altfel, ele rămân în permanență un focar de crize de destabilizare. Triumful de la Gdansk trebuie să fie primul pas pentru revizuirea Yaltei. Comunismul cu chip omenesc și-a făcut apariția întâi la Belgrad, apoi la Praga și a triumfat la Gdansk. Exemplul lui trebuie urmat de șefii comuniști din țările vecine Rusiei. Încet, încet, chingile trebuie să se destindă, pușcăriile să se golească, oamenii să fie tratați ca oameni liberi și demni. Aceste reforme sunt necesare în interesul propriu al acestor conducători. Ei trebuie să devină dizidenții principali ai Cremlinului, în promovarea reformelor și afirmarea libertăților.

Dar, pentru aceasta, trebuie urgent proclamată o *doctrină Reagan*, a libertăților acestor țări. În formularea unei noi politici americane, aceasta este o necesitate absolută.

Polonia și Imperiul Rusec.

În Sunday Telegraph din 26 oct., Peregrine Worsthorne scria, cu drept cuvânt: "Ce vrea Apusul să vadă că se întâmplă în Polonia, care este astăzi un teren plin de nesiguranță pentru Uniunea Sovietică? După eșuarea răscoalelor de la Budapesta și Praga, Apusul a ajutat imperiul sovietic, descurajând orice discuții de liberalizare. Sateliții ei au fost și sateliți trebuie să rămână, victime neputincioase pe altarul "destinderii". Aceasta fiind situația, Apusul a acceptat hegemonia sovietică, fără alte chestiuni, ca o necesitate a păcii mondiale. Dar după evenimentele din Polonia e clar că aceasta nu vrea să mai accepte statu-quo. Același lucru, în întreg Estul Europei".

"În ceea ce privește Washingtonul și el trebuie să se adapteze la noua realitate: că Răsăritul Europei refuză să accepte statu-quo, chiar dacă Apusul îl vrea. Cu alte cuvinte, Răsăritul Europei a devenit o zonă de insecuritate atât pentru Statele Unite, cât și pentru Uniunea Sovietică, fapt care cere soluții noi, de ambele părți".

Trebuie să se facă înțeles că o soluție nouă trebuie găsită. Soluția tancurilor sovietice pentru menținerea influenței Kremlinului este plină de dinamită. Ea trebuie înlocuită cu altceva: finlandizarea Europei de Răsărit, ca primă etapă, neutralizarea ei în a doua fază, înglobarea ei în Europa, alma mater, a treia fază.

Când America este în căutarea unei politici noi și coerente, problema trebuie să-i fie pusă. Și ei și aliaților europeni și organelor Otan. Diplomații ce au fost solicitați de Churchill, în noaptea infamă de 9 oct. 1944, la Kremlin, când a vândut jumătate din Europa lui Stalin, să "găsească formula" ca să se înghită pilula de poporul american și celelalte popoare, trebuie să se pună pe lucru și să găsească formula finlandizării și neutralizării acestor țări.

Zona de influență rusească în Europa de Răsărit, ca element stabilizator a fost o iluzie. Adevărata *Realpolitik* impune, din contra, scoaterea lor din această zonă. Noua politică americană trebuie să o proclame deschis. Să încurajeze pe actualii conducători comuniști la dizidență față de Moscova, să-i susțină în această politică, sub condițiunea liberalizării progresive a regimului, prin schimburi comerciale, ajutor economic și regim de favoare. Dezidența lor trebuie promovată, încurajată, susținută, răsplătită. Detașarea țărilor respective de Moscova trebuie să fie un obiectiv principal.

RĂZBOI SAU PACE ?

Dacă perspectivele unei superiorități absolute militare americane și un monopol al dominării spațiale este aproape o certitudine, utilizarea acestei priorități pentru o reglementare politică globală e mai puțin sigură.

Eu nu cred în război preventiv sovietic, pentru a împiedica superioritatea americană militară și nici într-un război spațial făcut de Americani, odată ajunși stăpâni ai cerurilor. America se înarmează *ca să evite războiul*.

Mi-e frică de o nouă înțelegere globală, planetară. Mi-e frică de toate problemele ce am evocat, să nu oblige Administrația Reagan la compromis, la o reglementare planetară, la o altă Yalta, cu dezastruoasele ei efecte. Mi-e frică ca extraordinara profeție a sociologului Alexis de Tocqueville, care scria în *La Democratie en Amerique*, în 1940, următoarele, să ar putea să se împlinească: "Il y a aujourd'hui sur la terre deux grands peuples qui, partis de points differents, semblent s'avancer vers le meme but: ce sont les Russes et les Anglo-Américains. Tous deux ont grandi dans l'obscurité et tandis que les regards des hommes etaient occupés ailleurs; ils se sont placés tout á coup au premier rang des nations, et le monde a appris presque en même temps leur naissance et leur grandeur...."

"Leur point de départ est different, leurs voies sont diverses; néanmoins, chacun d'eux semble applé par un dessein secret de la Providence á tenir un jour dans ses mains les destinées de la moitié du monde".

Noi, Românii, nu putem decât să ne rugăm și să luptăm ca această halucinantă profeție să nu se împlinească. Rusia trebuie oprită și forțată să se retragă în fruntariile ei legitime. Altfel, după ce va fi stăpână, cu zăpăcirea mâinii, pe jumătatea planetei, ea va fi stăpână singură pe întreaga planetă; fiindcă ea nu are, ca America, scrupule. Rusia trebuie combătută acum, cât mai este timp. Și prin toate mijloacele.

NICOLAE BACIU

CERCETĂTORI STRĂINI CONFIRMĂ TEORIA UNUI MEDIC ROMÂN ÎMPOTRIVA CANCERULUI

Comunicările unor cercetători americani apărute în revista "Cancer Research" din august 1980 confirmă valabilitatea teoriei doctorului român Mihai Dănilă privind tratamentul cancerului.

D. Sa a brevetat încă din 2 februarie 1968 formulele a trei medicamente împotriva maladiei neoplazice: C 17, V și UE 08, iar la 25 august 1971 a brevetat o altă formulă pentru medicament și tratament a miasteniei gravis. De atunci și până în prezent doctorul Dănilă a supus formulele medicamentelor sale unor noi probe și experiențe la Academia de Științe Medicale, la Institutul de virusologie și la Institutul oncologic din București.

Teoria sa constă în "redresarea enzimatică a celulei bolnave, prin introducerea în circuitul metabolic, la nivelul metabolismului intermediar, a noi potențiale redox". Cercetarea este deci orientată spre găsirea unor potențiale redox care să redreseze, să echilibreze presiunea oxigenului în celula bolnavă.

Medicamentele doctorului Dănilă au fost premiate la Salonul național de invenții din noiembrie 1979 și sunt apreciate de cercetătorii străini care le cunosc. De altfel, mai multe centre de cercetare în domeniul cancerului din Paris solicită colaborarea românească. Formulele medicamentelor respective sunt confirmate nu numai de specialiști, ci mai ales de mii de bolnavi români și străini ce-și găsesc vindecarea în proporție de 90 - 95% la Policlinica universitară Titan din București, unde funcționează doctorul Mihai Dănilă, zelos apărător al sănătății și al vieții

Sentintele istoriei

Sentintele civilizatiei

Cine va urca pe Meseș în sus, pornind din Zălau, așa cum de zeci de ani urcă bătrânul cronicar al acestor locuri, Grațian C. Mărcuș, acela va simți răcoarea alinătoare a muntelui și a dumbrăvilor, unde, cândva, cei vechi înălțau inmuri lui Zamolxe. Rădăcinile arborilor au prins ecourile sacre ale acestor imne strămoșești și oamenii au crescut ca și arborii, drepti și neclătinați în ale lor. De pe Meseș, mai treci alte câteva dealuri mulcome, prinse în lumini păduratice, ca să ajungi în satul Tresnea. Un sat străvechi, cu oameni care numără anii după moșii și strămoșii lor, intrați de mult în ierburile de sub pământ. Oamenii aceștia și-au iubit copiii și casa și tihna casei, așa cum iubeau pământul pe care îl arau după moștenirile vechi, așa cum iubeau pădurile și culmile deluroase ce îmbrățișează satul din toate părțile. Acești oameni au iubit și literele cărții, căci aici se află vechea mănăstire, cândva lăcaș de învățătură pentru puii de român, din vremea când bietul Gheorghe Șincai purta în desaga lui Cronica Românilor și înființa școli pretutindeni în Țara Ardealului, aici în Silvania, și dincolo în Transilvania.

Acesta este satul Tresnea, satul în care s-a născut reputatul muzicolog Octavian Lazăr Cosma și descoperitorul Ulcosilvanilului, Dr. Doc. Ioan Pușcaș, care activează astăzi în Șimleul Silvaniei. De aici au ieși rânduri de generații harnice și cu mare dragoste de țară. De aici ar fi ieșit încă alte generații, dacă în septembrie 1940 nu s-ar fi abătut asupra satului fioroasa dezlănțuire a crimei: Irodiada de la Tresnea. S-a vorbit mult despre Lidice și Oradour, au fost uitate satele Ip și Tresnea din Țara Silvaniei, unde omuciderea a fost neândurătoare și a întrecut puterile gândirii omenești.

Tabelul pe care îl dăm aici cu numele oamenilor uciși e zguduitor. El a fost copiat de către preotul învățător Negoită Nedelcu, de pe originalul luat de la ultimul notar al comunei Tresnea, Nicolae Mărcuș, și predat, pentru păstrare, bunului învățător Ștefan Matieșanu, care trăiește și azi în Cluj. Am intrat în posesia documentului prin bunăvoința regretatului om de cultură și de acțiune socială, Prof. Gheorghe Matieșanu, născut în Tohatul Sălajului și decedat la Cluj-Napoca, după o rodnică colaborare cu marele istoric Nicolae Iorga, prin care a publicat "Neamul Românesc pentru Bihor și Sălaj". Gheorghe Matieșanu își lasă semnătura pe acest document, arătând pretextul odioasei crime dezlănțuite în acel an de groază.

Ce se poate spune citind numele celor uciși? Care ar trebui să fie sentința istoriei și sentința civilizației față de cei care au ucis ființa omenească? În fața vieții, ca și a morții toți sunt egali: Românii ca și Maghiarii, Evreii ca și Secuții, și atunci de ce să fie năpăstuiți de flagelul crimei? Poate că Brumar Aurica de 9 ani, atunci când s-a înfăptuit crima, și care împlinea azi 49 de ani, în vârsta puterilor ei ar fi fost ca și Nicolae Sălăjan, de 7 ani atunci, și care ar fi împlinit 47 de ani, și Israel Regina, de 5 ani atunci, și Israel Viorica, de 7 ani atunci, toți trecuți prin tăișul sabiei, - poate ar fi fost astăzi campionii înfrățirii între oameni. Lumea de azi îi cere. Are nevoie de ei, de puterile lor. Cui să-i cerem? Civilizației? Da! Dar nu-i mai poate da! Ea dă numai sentințele pentru ucigași! Sentințele care ajung, pe firul nevăzut al conștiinței umane, până în cel mai îndepărtat colț al lumii, la Rio de Janeiro, la Munchen sau în Canada, unde încă unii din ucigași, fugind de sentințele istoriei, îndrăznesc să se arate în fața oamenilor și să aducă aminte de Ardeal. Ei uită că Vasile Mărgăraș, de 36 de ani atunci, Vasile a Luchii, de 27 de ani atunci, Nicolae Stanciu, de 17 ani atunci, toți uciși în Irodiada de la Tresnea, n-au mai venit seara spre sat, cântând după o zi de muncă. Ei n-au putut duce mai departe nici datinile, nici portul lor strămoșesc, nici danțurile acelea fără seamăn, învățate de la bătrâni. N-au mai ajuns să facă stogurile mari de grâu nici bătrânii Ion Jurca, de 66 de ani atunci, nici Gligor Bârjac

al lui Iosif, de 70 de ani atunci, nici Brumar Samuilă, de 75 de ani atunci, nici soțiile lor și nici cele peste 28 de femei ucise, care măsuraseră pumnărașii cămășilor din pânză de cânepă pentru copiii lor. Ele n-au mai tors cânepa și nici n-au ajuns s-o prindă în ștergurile cele albe și frumoase, tărcate cu fir de fitău, căci se apropia praznicul Sfintei Cruci de la 14 septembrie, când casele trebuie să fie curate și frumoase, când se taie stupii și se rumpe colacul rumen din grâul cel nou. Dar în loc de stupi, au fost tăiați oameni, după ce baionetele i-a împuns cu tăișul lor ascuțit, ca pe Gavril Ionuțaș, de 79 de ani atunci. Sărbătoarea Crucii s-a ținut la mormintele fără Cruce ale celor uciși, după ce preotul Traian Costea a fost împușcat și i s-a dat foc casei, pe el, după ce Lazăr Cosma, învățătorul satului a fost împuns cu baioneta și i s-a tăiat fața, după ce bătrânii satului au fost purtați dezbrăcați pe ulițele satului, cu drapelul românesc bătut în cuie pe spinare, așa cum arată Corneliu Căposu, din Bobota Sălajului, vorbind în acele zile la "Ora Ardealului", la radio București.

Sentințele istoriei s-au dat. Unii dintre ucigași au scăpat de ele. Sentințele civilizației continuă. Ele sunt mai neîndurătoare și nu scapă nimeni de sub puterea lor. Ele sunt sentințele conștiințelor care apasă și istovesc ființa celor care au ucis, oriunde s-ar afla ei, căci e sentința celor duși. Întocmai ca poetul, vom spune mereu: "Ei nu sunt morți, sunt numai duși". De aceea, citindu-le numele pe acest tabel, ne amintim de ei într-o iluminare de gând ce ne leagă de veacurile noastre de viață aici în pământul Țării Silvaniei.

V. M. MĂLĂDEANU

Tabelul

despre persoanele care au fost măcelarite în mod barbar, de către armata maghiară în comuna Trășnea, jud. Sălaj; în ziua de 9 Septem. vrie 1940. —

1) Costea Traian	preot	56 ani.	Împușcat - în casa - în au dat foc casei.
2) Cosma Lazar	învățător	34 ani.	Împușcat cu baioneta. fața tăiată.
3) Cosma Aurelia	învățătoare	30 ani.	Trădată, a fost împușcat cu baioneta.
4) Caraba Danil	agricultor	30 ani.	Împușcat cu baioneta.
5) Mărgăraș Vasile	agricultor	36 ani.	Împușcat cu baioneta.
6) Bărburaș Teodor	lu. Precup	agric. 36 ani.	Împușcat cu baioneta.
7) Curca Ana	a Luchi	agric. 48 "	Împușcată
8) Curca Vasile	a Luchi	agric. 27 "	— " —
9) Crișan Maria	bu. Gavril	— " — 55 "	— " —
10) Petreanu Ana	moașe com.	62	— " —
11) Soția lui Labou Engore	casnică	30	— " —

12.)	"	"	Chiu-tan Tom	35	— " —
13.)	"	"	Laxar Tom a Lichi Tomi	45	— " —
14.)			Laxar Maria	18	— " —
15.)			Zornitas Gavril	79	Diinagrav bolnar, a fort impuns cu baimeta in par
16.)			Labo Teodor lui Teodor	18	Impuscat, dormind..
17.)			Satajan Nastasia 5; juilei	52	Impuscat
18.)			Stanca Nicolai	17	"
19.)			Satajan Gheorghe fumei-jid.	27	"
20.)			Satajan Gavril lui Iacobag, 58 ani		Impuscat
21.)			Sotia lui Andrei Gavrilag, 54 ani		"
22.)			Bargac Danila a Schitului agr. 54 "		"
23.)			Plandas Mitrofan agr. 43.		Impuns cu baimeta.
24.)			Saritamanian Tom lui Filimon agr. 26.		"
25.)			Sotia lui Darjan Gavril "	54.	"
26.)			Zurca Tom - ofat -	66.	"
27.)			Bargac Tom-fuar -	45.	"
28.)			Burman Gheorghe	78 "	"
29.)			Ilus Varile	30.	"
30.)			Sotia lui Satajan Varile	54 "	"
31.)			Sotia lui Darjan Tom a L. D. lui	56.	"
32.)			Sotia lui Romitan Lonte	78 "	"
33.)			Pernes Gavril agr. "	54.	"
34.)			Brunar Nicolai p. sotia	36.	Impuns cu baimeta impunsa cu intraga familia de un rand jos
35.)			Brunar Margareta	32.	"
36.)			Brunar Aurica	94	"
37.)			Brunar Nina	7 "	"
38.)			Bargac Gligor lui Tom	70.	Impuns cu baimeta.
39.)			Pop Nicolai a Surdului	26.	Impuscat pe scurtile meses,

40. Andreies Teodor, imbatit de răd. 47"	Impungat
41. Ana Dănilă pădurar 27"	"
42. Ploj Vanile 21"	"
43. Sotia lui Bărbac Ion Băismac 44"	"
44. Sotia lui Bărbac Nic. " 40	"
45. Bărbac Nic. lui Nic. — banu	Impungat cu haioneta
46. Bărbac Gavril — agr. 60 ani	— " —
47. Sotia lui Salajan Danil, 4 copii ei: 30 ani	A fost aruncată între
tata, soția și copii o
bombă care i-a spart
capul și brațul
48. Salajan Nicolae — agr. — 7 "	— " —
49. Salajan Vintu — agr. — 5 ani	— " —
50. Sotia lui Drăjan Vanile " 55 ani	Impungat cu g. lant
dum. dum.
51. Jurca Ion — " — 20 "	— " —
52. Brumar Samoilă, 4 sotia 75 "	— " —
53. Brumar Leti " 65 "	— " —
54. Dărgan Alexandru " 55 "	Impungat cu haioneta.
55. Felita lui Dărgan Aurelia " 17 "	— " —
56. Sotia lui Negru Costan " 65 "	Impungat.
57. Bărbac Gavril " " 32 "	— " —
58. Sotia Bărbac Sofia " " 28 "	— " —
59. Andreies Gavril mozar " 55 "	— " —
60. Bărbac Ghramia și Floara 62	— " —
61. Bercovts Beniamin, 4 sotia 65	Evreu
Impungat de
eroant.
62. Bercovts Flamina 60	— " —
63. Yxrael Vîmca 7	— " —
64. Yxrael Regina 5	— " —
65. Bercovts Sari 18	— " —
66. Un copil evreu nevîdeu 16
47 ani	— " —
67. blătrăni de 82 ani	Impungat.

Trei oameni din com. Ciurăina care se aflau la

manica de trecerat au fost impuse, cu bariere.

Alți doi oameni (un băiețuș și o femeie) din com. Păușă, deasemeni la mazăre de trecerat au fost impusecați.

În total au fost omorâți, fără nici-o vină, în țările de acasă de-a te fi născut românii, 72 persoane într-o singură zi. Prorocii grav ho.

Acest tablou a fost copiat de pe originalul oficial, luat de la Primăria Treznea de notarul satului Mărcuș N. ultimul refugiat și utilizat în com. Roșia.

Toate numele sunt autentice și pot fi verificate și cuprinde la față la unu.

Tablelul de mai sus a fost copiat de preutul-învățator Negoiță Nedelcu de pe originalul luat de ultimul notar al com. Treznea - Mărcuș N. și predat pentru păstrare inv. Mețiesan Ștefan utilizat în anul 1941 la Secula pruziană din com. Crăieșca col. Gurubarașă jud. Flourenț douror

Gurubarașă, 14 sept. 1941

Am primit
Secuțiușca

Prezentul crimi:
documentii din Trăneșca au fost arse
în 1918, listele bisericești comune.
Ștefan Mețiesan

NI SI CHIARDI VETEA

Cântiți a meali,
Sunt licuri de steali
Lacrini di mărdzeali
Plânguti și jali,
Aștirnuti-n cali.
Li portu ca visteari
Cî li scrișu cu vrear
Ș-cu dureari multă
Ti armănemea tută,
Pi grailu striănșescu
Grailu armănescu
Ca s-vă spun durearea
Ș-cari ni-asti criparea:
Pi locurli mușate
Di armâni bănate
S-audza -nă oară
Dulți grai di zboară:
- Cum u duți, lai frate?
- Ghine, lai fârtate
Limbă zburată
Di armănamea tută.
Ază pi a noastri plaiuri
S-avdu alti graiuri.
Și pi ițe dzeană
S-avde limbă xeană:
- Sivetă moi frake ?
'Ntreabă fârșerotul
- Kala adhelpfe mu,
Dzâți epirotul.
- Dobre, moi tu bratme
Greaști grămostenlu
- Zdrave, zdrave bratme,
Dziți bitulianlu.

Frați a mei armâni,
Inima-ni mi doari
Grailu di păpâni
Ază ved ni s-chiari.
Limba mea mușată
Di la mumă ș-tată
Vetea ți s-astindzi
Inima-ni ti plândzi
Cu lacrini di sândzi.

NI SE PIERDE VIAȚA

Cântecele mele
Sunt lîcări de stele,
Lacrimi de măргеle,
Plânsele și jale
Așternute-n cale.
Le port ca pe o vistierie,
Că le-am scris cu iubire
Și cu durere multă
Pentru armănimea toată,
Pe grailu strămoșesc,
Grailu armănesc,
Ca să vă spun durerea
Și care îmi este necazul:
Pe locurile frumoase
De armâni locuite
Se auzea odinioară
Dulce grai de cuvinte:
- Cum o duci, măi frate ?
- Bine, măi fârtate.
Limba vorbită
De armănimea toată.
Azi pe ale noastre plaiuri
Se aud alte graiuri
Și pe orice colină
Se-aude limbă străină:
- Ce faci, măi frate ?
Întreabă fârșerotul
- Bine, frate-meu
Zice epirotul
- Bine frate-meu
Grăiește și grămoșteanul
- Noroc, noroc, frate
Zice bitulianul.

Frații mei aromâni,
Inima-mi mă doare,
Grailu din străbuni
Astăzi văd dispăre.
Limba mea frumoasă
De la mama și tata.
Viața ți se stinge,
Inima-mi te plânge
Cu lacrimi de sânge.

LEONIDA SCRIMA

Scrisă cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la înființarea primului liceu românesc de la Bitolia - Macedonia, care a durat numai 35 de ani.

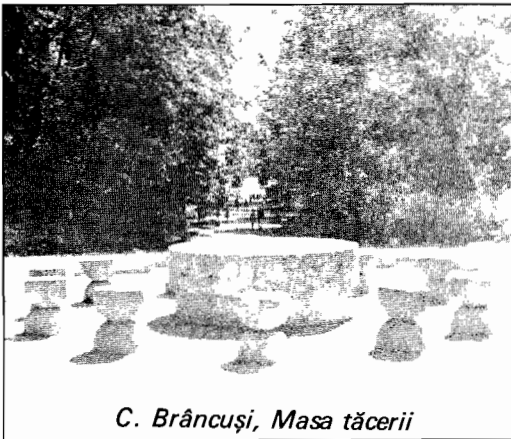
Cultura română sub semnul echilibrului

Noi, Românii, am creat o cultură sintetică, originală, care nu a aparținut, adică nu a fost subordonată nici unui spațiu cultural - afirmă Edgar Papu, cunoscut filosof al culturii. Noi suntem, prin poziția noastră geografică, prin istoria și spiritul nostru, un punct de răscruce a diferite zone culturale, în cadrul cărora nu am fost niciodată o expresie periferică. Din totdeauna am fost noi înșine, datorită unei capacități de sinteză și echilibru ce caracterizează istoria culturii românești.

Spre exemplu, în perioada de conflict între stilul bizantin și stilul gotic, în Moldova lui Ștefan cel Mare înflorește un stil arhitectonic care aspiră la un acord între cele două tendințe. Literatura, de asemenea, nu a înregistrat veritabile conflicte între clasicism și romantism, nici între Parnasse și simbolism. Arghezi a fost în poemele sale, în același timp și tradiționalist și modernist.

Acest dar al armoniei la Români nu este întâmplător. Prin structură noi suntem clasici. Clasicismul nostru, manifestat prin armonie, echilibru, acord, este anterior clasicismului grec. El nu este străin capacității pământului nostru milenar de a modela structura sufletească a locuitorilor săi. Nu se poate ca armonia rară a pământului românesc și frumusețea sa să nu fie socotite cauze determinante ale echilibrului, ale spiritului clasic românesc.

Dacă se acceptă acest punct de vedere, se înțelege mai bine opera unui Brâncuși,

C. Brâncuși, Masa tăcerii

care cultivă în sculpturile sale un ideal trac, anterior idealului elenic, prin renunțarea la formele pline, voluptoase, tipic grecești. Eminescu însuși caută și găsește echilibrul

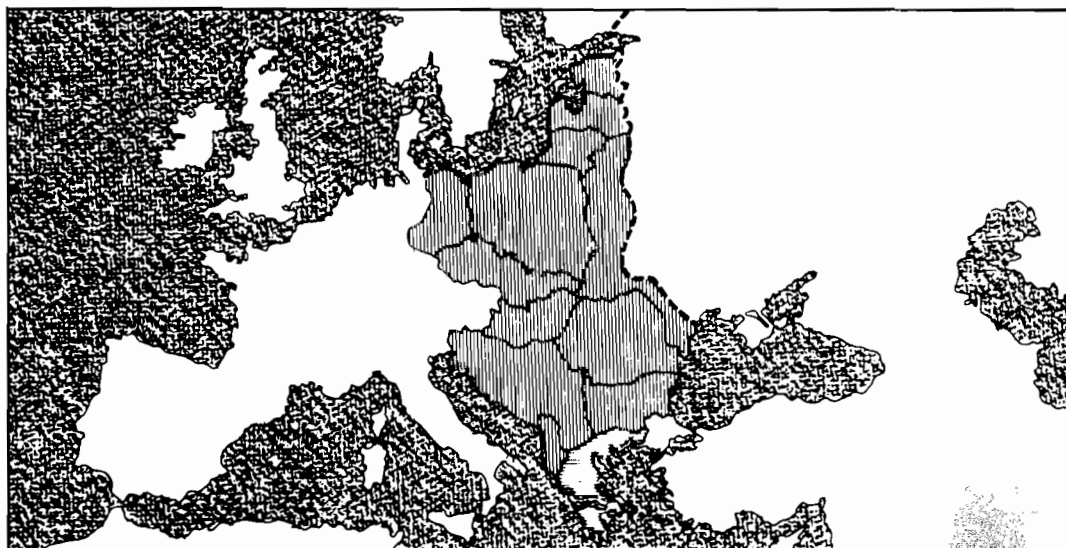
său în spațiul trac. Originea noastră este în natură și noi ne întoarcem la ea, dar nu existăm și nu creem decât prin intermediul ei. La Surdești, în Maramureș, se află o admirabilă biserică, cea mai înaltă biserică în lemn din Europa (48 m). Stilul său este gotic, dar diferit de al catedralelor uriașe din Occident, lansate către cer, ca liberate de materia ce le reține. La bisericile din Maramureș nu se află așa ceva. Dimensiunile reduse, materialul de construcție în suși, lemnul, nu sugerează lupta înverșunată a spiritului împotriva naturii pe care doarește să o răpună; le lansează către înălțimi, dar ca o creștere, o dezvoltare a naturii însăși, care continuă să trăiască în opera oamenilor. Bisericile în lemn din Maramureș nu sunt decât superbi arbori și perfecțiunea lor vine din inspirația și din munca artistului ce le-a construit.

De structură clasică este și armonia cromatică a marilor noștri pictori. Atmosfera sobră a lui Andreescu, albul nobil al lui Luchian, culoare dominantă a satului românesc, ne sunt specifice. Albul pe care Andreescu și alți pictori îl asociază cu verdele sobru, sugerează reculegerea, pacea, liniștea, atribute majore ale echilibrului și clasicismului.

În muzică, Oedip al lui Enescu exprimă comuniunea perfectă dintre natură și sufletul românesc. Viața țaranului român este o viață cosmică; străbunii săi practicau o religie a înălțimii munților.

La noi, creștinismul s-a grefat pe o asemenea structură psihologică, căci noi suntem printre primele popoare creștinate în Europa. Faptul că la noi nu s-au născut erezii este o expresie a echilibrului nostru înnăscut. Profund înrădăcinați în teritoriul nostru național - afirmă cu convingere Edgar Papu - noi am știut totdeauna că suntem de nedistrus. Din această convingere intimă, fundamentală s-au născut seninătaea, echilibrul nostru.

(După *Actualités Roumaines*, 6 martie 1981).

Moscova, 9 Octombrie 1944

"Momentul era potrivit pentru a trata, așa că am spus: "Să aranjăm treburile noastre în Balcani. Armatele voastre sunt în România și în Bulgaria. Noi avem acolo interese, misiuni, agenți. Între noi nu trebuie să existe neînțelegeri pentru lucruri mărunte.

Cât privește Anglia și Rusia, ați fi de acord - l-am întrebat pe Stalin - ca voi să aveți o dominație de 90% asupra României, noi să avem 90% în Grecia și "fifty-fifty" cu voi în Jugoslavia?" În timp ce se traduceau cele de mai sus, am scris pe o jumătate de foaie de hârtie:

România: Rusia ia 90%; ceilalți iau 10%

Grecia: Marea Britanie (de acord cu Statele Unite) ia 90%; Rusia ia 10%

Jugoslavia și Ungaria: 50% - 50%

Bulgaria: Rusia ia 75%; ceilalți 25%.

Winston Churchill

"Cel de al doilea război mondial"

- Memorii -

SUMARUL

T.V.Bădescu, <i>Dimensiunile europene ale culturii române</i>	1
Aurelia Decuseară, <i>Graiul nostru</i>	2
Nicolae Baci, <i>De la destindere la o Yalta planetară ?</i>	3
<i>Teoria unui medic român împotriva cancerului</i>	8
V.M.Mălădeanu, <i>Sentințele istoriei - Sentințele civilizației</i>	9
Leonida Scrima, <i>Ni se pierde viața</i>	14
<i>Cultura română sub semnul echilibrului</i>	15